

KIZIL İSTANBUL T. K. F.

İstanbul Vilayet Komitesinin fikirlerini
Yayın Haftalık Gazetedir

Yapma çıkı ameleciler.

Amele arkadaşlarından bazılarının "Resimli Ay" mecmuası grubunu ve "Son Posta" gazetesini ameleci, amelenin menfaatını düşünen ve onlar için yazılar yazan adamlar olduğunu zannettiklerine bazı arkadaşların da bu maskeli amele düşmanlarına karşı bir tevccüh beslediklerine şahit oluyorum. "Resimli Ay" mecmuasının belli başlı şahsiyeti, Nazım Hikmet, firkanız merkez komitesinin neşrettiği açık bir mektupla, küçük burjuva politikantı, sosyal demokrat, firkanız içinde hakiki sınıf mücadelesi siyasetimizin burjuvazi hesabına oportünizme tahviline çalışan bir adam sıfatıyla firkodan a tardedilmiş ve komünizm ile hiç bir alakası ve rabtası olmadığı ilân edilmiştir. Nazım Hikmet ve hampalarının takip ettiği yalnız serbest imkânlardan istifade siyaseti, amele sınıfının hakiki kurtuluş mücadelesinden uzaklaştırıp ve onu burjuva hakimiyetinin devamını temin için, bir alet haline sokan bir yoldan başka bir şey değildir.

"Son Posta" gazetesine gelince, bunlar da bugünkü rejim altında maddî surette tatmin olunmamış bazen aksiinkilâba sapan, bazen esnaf ve küçük burjuva müdafii gibi görünen ve bazen de sıkılmad dan kendilerine ameleci süsü veren, takip ettiği yolu tespitten aciz bir gazetedir. Sabiha Zekeryanın belediye meclisine namzetlik vesilesi ile neşrettiği beyanname amele ve esnaf için serdettiği maddeleri hiç bir zaman kendisinin amelenin hakiki menfaatını düşünen birisi olduğunu kat'iyen göstermez. Bilâkis onların palavraları ameleciyi uyuşturacak ve mücadeleden uzaklaştıracak mahiyettedir.

Onun için dır ki bunların neşriyatı polisçe takip edilmez; bilâkis burjuvazinin amele sınıfı üzerindeki hakimiyetini temin ve tarsine yaradığı için müsaade edilir. Bunların ve daha bunlar gibi yapmacık amelecilerin gaye ve maksatlarını bilmek ve onların amele sınıfı içerisinde oynadıkları hainane rolâ meydan vermemek ve nüfuzları olan yerlerde onlara karşı şiddetle mücadele etmek her komünistin vazifesidir.

Ahmet.

.....
Bir dert ve çaresi.

Birçok fabrika ve sınıf müessesesi tta olduğu gibi, bütün inhisar idaresi de amelenin yevmiyesinden yüzde birini doktor ve eczane parası olarak keser. Böylelikle idarenin kasasında binlerle lira toplanır.

Bu bütün verdiğimiz paraya mukabil elimize geçen ne dir ? Evvelâ: değil hariçte, doğrudan doğruya fabrika dahilinde ve iş zamanında, iş yüzünden yaralanır, sakatlanır, hastalanırsak, yevmiyesiz olarak iznilî çıkartılırız. Yevmiyemiz işlerken bile karnımızı adan akıllı doyurmadığımız için, bu mezuniyet zamanında açlık muhakkak. Ondan başka bu hastalık biraz fazlaca devam ederse, aleh-usul tefeciye müracaat edilir. Tefeciye borcu, faizi aylarla öde-

nemiyecek kadar çoğalan için artık sıkıntı büsbütün şiddetlenir ve uzar.. İnanlı olsak ta, olmasak ta, doktorun verdiği reçeteyi kendi paramızla di garda eczanede tedarik etmek mecburiyetindeyiz. İcarenin eczanesinden hiçbir reçete için ilaç verilmez. İlaçtan vazgeç, baş ağrısı için, sıtma için arasına lütfedilen tozlar da muhnebi zamanından kalma, kuvvetini kaybetmiş şeyler olacak ki hiç tesir etmezler. Mamafih bu tozları alabilmek ve her vakit, her kese nasip olur nazariyeten değildir. Hatta eczanenin insafsızlığı bazen o dereceye çıkar ki bizzat iş yücünden yaralanmış arkadaşlara pamuk ve sarğı bile verilmez. O arkadaş yarasına bütün basar, her hangi bir yerden tedarik ettiği pis ve eski peçavra ile yarasını sarar.

Bütün bunlar bizden peşin alınan bir sürü paraya mukabil edilen lütuflerdir. Bütün bu rezaletlere nihayet vermek lazım. Bunun için de yol Türkiye komünist fırkasının bu sahadaki şiarları etrafında ve onun rehberliği altında müttefikane mücadele etmektir. Hastalara şifa bulununcaya kadar, paralı mezuniyet, meccanî tedavi ve bütün bunlar için amelenin yevmiyesinden hiçbir şey kesilmemek gibi talepler etrafında toplu olarak mücadeleye girişmeliyiz. Yevmiyelerin artırılması, iş gününün kısaltılması ve saire gibi isteklerle bunları da bağlayarak grev yapmalıyız. Ancak o zaman muvaffakiyet bizindir.

Tütüncü.

.....
Tasarruf - açlık .

Memlekette mevcut buhranın yalnız amele sınıfına ve fakir halk kütlelerine yükletildiğini görmek için müteaddit misaller vardır. Örneğin bir sanayci bunlardan bir tanesi de kısa iştir. Örneğin bir zamandır ki Seyrisefain fabrikası haftada dört gün çalışıyor. Aldığı bir günlük yevmiyeyle geçinmekten aciz olan amele için bunun ne demek olduğu açıktır. Böylelikle orta yevmiyeli bir amelenin hakiki gündeliği 70-80 kuruşa düşüyor. Tabii bu açlık ve sefalete yetecek bir paradır. Bir taraftan birçok amele arkadaşlarımız hiçbir teminat almadan işten çıkarılırken, diğer taraftan da işte bulunanlar aç birakılıyorlar.

Hep bunlar iş olmadığı, para olmadığı bahanesile, tasarruf gayesiyle yapıyor. Bütün bunların ağırlığı, yükü aç ameleye yükletiliyor. Bir taraftan amelenin zararına tasarruf yapılırken, diğer taraftan Seyrisefain idaresi yüzbinlerle lira masrafa katlanarak, Ege vapurunu Mustafa Kemal'in seyahatına tahsis ediyor. Böylelikle paşaların, beylerin, umumî olarak söylenirse, bütün burjuva ve onların uşaklarının keyfine z evküsefasına kat'iyen hallet getirmemek için milyonlarla halkın açlığına sebebiyet veriliyor.

Bütün bugibi şeylerin bugünkü burjuva hakimiyetinin tabii bir neticesi olduğu ve bunların ancak amele-köylü hükümeti kurulduğu zaman ortadan kaldırılabilceği amele sınıfının ve geniş köylü kütlelerinin kavramak mecburiyetinde olduğu bir hakikattir.

Bununla beraber bugünkü rejim altında da amelenin ve köylünün maddi yoksulluklarının kısmen tamiri imkân dahilindedir. Bunun için amele sınıfının yegâne müdafii olan komünist fırkasının bayrağı altında mücadeleye girişmelidir. Seyrisafain fabrikasında olsun, kısa iş usulünü takip eden diğer fabrikalarda olsun, bütün amele yevmiyelerinin tezyidi ve iş günlerinin kısaltılarak kısaca iş usulünün kaldırılması için el ele vererek mücadele etmelidir. O itibarla bütün amele sınıfını alâkadar eden bir meseledir. Bütün şuurlu amelenin bu mücadeleye muzaheretini sınıf borcu ve menfaati icabidir.

Naaci.

.....
Ne yapmalı ?

Sınıf mücadelesinin menbai istihisaldır. Burjuvazi çalışan kütleleri, çalışma zamanında, fabrika ve imalâthanelerde soyar. Burjuvazi makinelerin, hammadde ve fabrikasının sahibidir. Amele de, ölmek, gerek kendisinin, gerekse ailesinin hayatını idame et -

mek için, iş kuvvetini s atmak, fabrikada çalışmak mecburiyetindedir. Burjuvazi, bu sayede, amele sınıfını soymak imkânını kazanıyor ve amele sınıfının yarattığı kıymetlerin mühim bir kısmını, fabrikaların sahibi olmak dolayısıyla, alıyor, kasalarına dolduruyor.

Bu vaziyet amele sınıfı ile burjuva sınıfı arasında dağınık mücadeleyi doğurmaktadır. Bu mücadele amele sınıfının çok yevmiye almak ve az çalışmak, burjuvazinin ise az vermek ve mümkün olduğu kadar uzun ve çok çalıştırmak menfaatlarının çarpışması etrafında cereyan etmektedir.

Fakat bu mücadele amele sınıfının burjuvaziye karşı yaptığı mücadelenin tekâmili değildir. Bu mücadele daha ziyade mevcut şartların biraz daha ıslahına taallük eder. Bu sayede amele sınıfı hayat şartlarını biraz daha iyileştirmek, vaziyetini biraz ıslah etmek imkânını temin eder.

Fakat bununla amele sınıfının maruz kaldığı soygun ortadan kaldırılmış olmaz. Amele sınıfı, heyeti mecmuasile, istismar ve esaretten kurtulmuş olmaz. Fabrikalar, makineler v.s. burjuvazinin malı kalıncaya, bu soygunun önüne geçmek, bu esarete nihayet vermek imkânı değildir. Bu keyfiyet amele sınıfına meseleyi kökünden ve esasından halletmek ihtiyacı ve zarureti karşısında bulunmaktadır. Bu istihsal vasıtalarının burjuvazi sınıfının elinden alınarak, çalışan kitlelere verilmesi ile mümkündür. Bu ise ancak hükümetin, siyasî iktidarın zaptedilmesiyle tahakkuk ettirilebilir.

Mücadelenin kaynağı fabrika olunca, kitle mücadelelerini hazırlamak, teşkilâtlandırmak, başına geçerek sevk ve idare etmek te, ancak ve ancak fabrikalara, imalâthanelere, gündelikli amele sınıfının çalıştığı çiftliklere v. ilh. girmek, buralara iyice yerleşmek, buralarda kuvvetli teşkilâtla sahip olmakla kabil ve mümkündür. Sınıf mücadelesinin, kitle mücadelelerinin başında yürümek ve rehberliğini yapmak vazifesini taşıyan fırka bu rolünü ancak bu sayede tahakkuk ettirebilir.

Diğer cihetten fabrikalar yüzlerce ameleli bir araya toplanmaktadır. Durmadan işliyen makineler, istihsal seyri ve icabatı bu yüzlerce ve binlerce ameleli bir ondu gibi teşkilâtli, müşterek ve bir idare altında harekete sevk etmektedir. Amele sınıfı, bizzat bu tesirler sebebiyle, toplu, müşterek ve tek bir idare altında ve muayyen bir iş görmek üzere çalışmaya ve harekete kabiliyetli bir hale girmiştir. Bu vaziyet amele sınıfına, mücadelesinde muvaffak olmak için, teşkilâtlanmak, toplu hareket etmek ve tek yegâne rehberi komünist fırkasının sevk ve idaresi altında yürümek için lâzım şartları doğurmaktadır.

Nihayet, yaşamak için: deime, durmadan istihsal etmek lâzımdır. Burjuvazi, kasalarını doldurmak için, fabrikaları ve ameleli çalıştırmak mecburiyetindedir. Amele sınıfı ortadan kaldırılamaz. İstihsal, fabrika ve amele ortadan kaldırılmayınca da, sınıf mücadelesi ve onun birliğinde fabrikalarda, imalâthanelerde, gündelikçi amele çalıştığı yerlerde köklemiş olan komünist fırkası ve onun teşkilâtları da ortadan kaldırılamaz.

Şu halde fırkanızın faal, canlı, kitle ile bağlı ve kitlelerin hakikaten rehberliğini yapacak vaziyette olabilmesi, fabrikalara ve amele sınıfının çalıştığı yerlere iyice yerleşmiş, buralarda iyice kök salmış olması lâzımdır. Ancak bu sayededir ki Fırka hakikaten mücadeleciler olabilir, mücadelelerin başında yürüyebilir, amele sınıfını nihai hedefe ulaştırmanın ilk şartını tahakkuk ettirebilir ve kendisini hiçbir kuvvetin yıkamayacağı, sarsamayacağı bir kudret halini iktisap etmiş olur.

Ne yapmalı? Bütün kuvvetlerle fabrikalara .- işte yapılacak şey.

Mehmet.

.....

Mühim bir vazife.

Geçen 4.12.1930 perşembe günü, 1 Ağustos münasebetiyle tevkif edilen yoldaşlarımızın muhakemesine başlandı. Bu inkılâp kahramanları ve amele sınıfının kurtuluşu gyesine kendini hasreden kıymetli inkılâpçılar yine diğerleri gibi dörder beşer seneye mahkûm

edilecektir.

Burjuva diktatörlüğü, hakimiyet ve nüfuzu aleyhine çalışan amele sınıfının ve fakir köylü kütlelerinin iktisadî ve siyasî kurtuluşuna kendine gaye ittihaz eden komünist fırkasına karşı aşamalı makyasta tethiş siyaseti takip etmektedir. Hapishanelere atıldığı inkılâpçıları maddî surette imha etmek gayesiyle akullara gelebilen en şenî hareketlerden çekinmiyor: aç bırakıyor, dövüyor, öldürtüyor. Fakat bütün bunlar gittikçe sollaşan, ceznilen amele kütlelerinin mücadele heves ve kabiliyetlerini kuvvetlendirmekte ve onların hakiki rehberi komünist fırkası etrafında toplanmalarına yardım etmektedir.

Amele sınıfı kendi kurtuluşu için hayatını feda etmekten çekinmeyen, hapishanede çürüyen bu arkadaşlarını hiç şüphesiz unutamaz.

Aç ve sefil bırakılan bu amele arkadaşlar, arkalarında birçok aile efradını da aç ve sefil bırakıyorlar. Bazen bir lokma ekmeğe bile muhtaç olan bu yoldaşlara yardım sınıfı borcudur. Onun için amele fabrikalarında mevcut "Kızıl Yardım" teşkilâtına dahil olmalı, yev miyes inden ayı racığı birkaç kuruşla çok büyük dertlere deva olacağı unutmamalıdır. "Kızıl Yardım" teşkilâtının olmadığı yerlerde bu inkılâpçı cemiyetleri teşkil etmelidir. Fabrikalarda ve fabrikalar haricinde inkılâpçı ameleleri koruma ve onların kurtarılması için mücadele eden komiteler teşkil edilmelidir. Bu gibi teşekküllere giren amele sınıfı ve sınıfının kurtuluşu için mühim hizmetleri ifa eder. Bu hizmetler onun borcudur. Komünist fırkasının bu sahada açacağı mücadelelere iştirak ve muzaheret amelenin ve inkılâpçı kütlelerin menfaati icabındandır.

X

Yoldaş,

Mahpus komünistlere ve onların ailelerine yardım, Amele sınıfının kurtuluşunu istihdaf eden sınıf mücadelesinin bir çüzüdür. Buna iştirak et.

TÜRKİYE SOSYAL TARAFI